Joan. 3, 16 seiswad: „Sest nenda on Jummal mailma armastanud, et Temma omma ainosündinud Poia on annud, et ükski, kes Temma sisse usub, ei pea hukka sama, waid et iggawenne ello temmal peab ollema.“ Mees kostis ja ütles, et se tõeste on Jesusse ööldud, ja et kohhus on tehha sedda moda, kui sarna öppetab. Soldat siis ütles: Kui need on Jesusse sannad, küllab siis nään, et pean ueste sündima, ja nenda, kui seäl on kirjotud. Wagga mees nüüd maenitses tedda, omma süddame uendamisse pärrast, Jssandat palluma. Sai soldat agga koio tulnud, kohhe siis wõttis Piiblit jälle kätte, ja temma juhtus se luggemisse peäle sest ärrakaddunud poiast, Luk. 15, ja sest temma sai omma ennese süddame wägga önneto loo kätte, ja nou wõtma, pallumisses omma taewa Jssa jure minna. Ja kohhe teisel päwal, warra hommiko, tulli temma wagga mehhe jure, ja hakkas temma ümber kaela, ja ütles: ka minna tahhan kätte wõttal, ja omma-Jssa jure minna. Ja minna tahhan so seltsis minna, ütles wagga mees, ja langes soldatiga põlweli mahha, ja pallus Jesust Önnisteggiat lapselikko, süddamelikko sannaga. Ja sest sadik hakkas soldat keik ommad pattud põlgama ning wihkama, ja maenitses ka teisi nenda teggema. Agga ei woinud nemmad tedda sest sadik mitte ennam sallida, egga tahtnud temmaga asja; waid naersid ia pilkasid tedda. Agga temma kannatas keik tassase waimoga ja omma Önnisteggia jälgede sees käies, ja ellas jummalakartlikkult ning waggaste. Ja kui wahhi kord tal olli, siisk olli Piibel, wahhi hones, temma seltsiks, ja temma lugges ta seest. Korra leides pealik Piiblit soldati laingitaskust. Temma küssis ta käest; agga soldat kostis jul-